

цим першим друге видання значно доповнене, збагачене епістолярієм та ілюстраціями. Його чудова обкладинка підготовлена у стилі західноукраїнського модернізму ХХ ст. У хронологічних етапах окремих розділів висвітлено “Дитинство” Б.-І. Антонича, “Його гімназійні літа”, “Університетські студії” у Львівському університеті, “Гурток українців”, “Творчість” поета, його оперу “Довбуш”, “Хворобу”, “Смерть” і “Похорон поета”.

І. Калинець як ініціатор та активний збирач матеріалів багато описаних пригод сам пережив (пошуки рукописів і домовини поета після лихоліть Другої світової війни, популяризацію творів Б.-І. Антонича тощо). Активність І. Калинця підтримав львівський літературознавець і критик Данило Ільницький – дослідник життєпису поета. Значно допомогли знаннями й редактор “Повного зібрання творів” Б.-І. Антонича (Львів: Літопис, 2009), знаний учений-літературознавець і

критик Микола Ільницький, а також директор Музею Б.-І. Антонича Ольга Дядинчук. Багато цінного матеріалу вміщують і додатки (с. 243-272) із новаторською статтею про Антонича Валеріана Ревуцького, Ірини Калинець, Дмитра Бучинського та Івана Гречка. Незнані і свіжі відомості знаходимо в листах поетової нареченої Ольги Олійник священникові Йозефові Кладочному й Миколі Неврлому, упорядникові згаданого пряхівського видання “Перстені молодості”, на які посилається І. Калинець (аж 27 разів!). Особливу вартість мають “Документи КДБ” (с. 266-268), а також заборони й переслідування творчості геніального українського поета ХХ ст., що знаменував новий крок у філософському розумінні життя, розкриття його “таємниць” в єдності духовного і матеріального та пантеїстичний погляду на буття і природу людського пізнання. Творчість Антонича стала об’єктом досліджень вітчизняних і закордонних дослідників.

Микола Неврлий

м. Братислава, Словаччина

Переклад зі словацької Івана Пасемка

Отримано 17 червня 2011 р.

ЛТ

ВРУЧЕННЯ ЛІТЕРАТУРНОЇ ПРЕМІЇ ІМЕНІ ДЖОЗЕФА КОНРАДА-КОЖЕНЬОВСЬКОГО

17 грудня 2011 р. Польський інститут у Києві оголосив фіналістів літературної премії імені Джозефа Конрада-Коженьовського – 2011, висунутих широкою читацькою аудиторією та обраних міжнародним журі у складі директора Польського інституту в Києві Я. Годуна, директора-президента каналу ICTV О. Богущого, керівника департаменту стипендій Національного центру культури у Варшаві Б. Бердиховської, письменників О. Забужко, С. Жадана, лауреата премії імені Джозефа Конрада-Коженьовського – 2009 Ю. Макарова, директора вид-ва “Czarne” Моніки Шнайдерман. Ними стали *Андрій Бондар, Маріанна Кіяновська, Наталка Сняданко*.

Літературна премія імені Джозефа Конрада-Коженьовського заснована 2007 р. Польським інститутом у Києві і присуджується українському письменникові за послідовність у реалізації творчого шляху, інноваційність форми, ламання стереотипів та універсальність змісту.

Лауреатом 2011 р. стала *Наталка Сняданко* (Львів) – письменниця, перекладачка, редакторка тримовного літературного часопису “РАДАР”, авторка книжок “Сезонний розпродаж блондинок” (2005), роману “Синдром стерильності” (2006), повістей “Чебрець у молоці” (2007), “Гербарій коханців” (2011). Вручення премії (3000 євро) відбулося в широкому колі журналістів, редакторів видавництва, письменників, друзів, читачів.

Валентина Лисенко